

Выходить во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ рукодѣльнѣхъ) о 4-ѣ год. полгод. Литер. додатокъ „Библіотекѣ на найнам. повѣстей“ выхдять по 2 печат. арку въ кождого 15-го и послѣднѣго днѣ кождого мѣсяца. Въ видѣ администратіи и виводація подѣ Ч. 44 улицѣ Галицка.

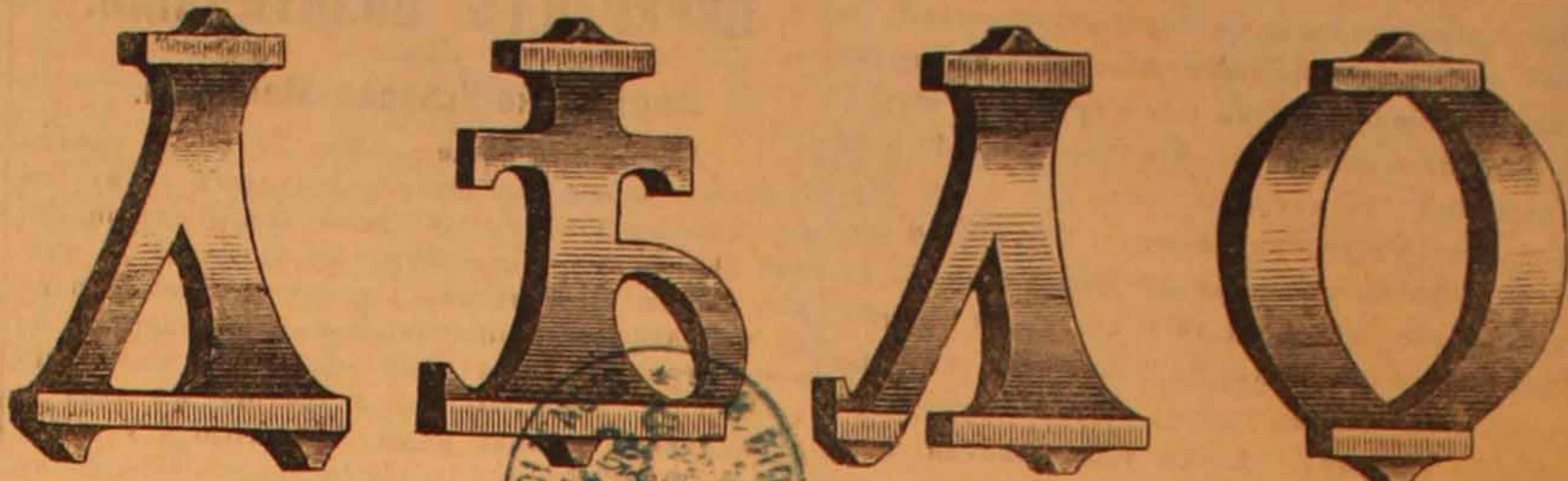
Вѣт зшиты, посылки и рекламации наложить пересылать подѣ адресомъ: редакціи и администратіи „Дѣла“ Ч. 44 ул. Галицка.

Рукописи не ввертають тѣлько на попереднѣхъ застереженнѣхъ.

Подвижнокѣ тило стоить 12 кр. а в. и оголошенія принимаютъ по мѣрѣ 6 кр. а в. бѣть отговорокы початнои.

Рекламации неопечатанѣ вѣдѣть бѣтъ порта.

Предплату належить пересылать ерако (налучше почтовымъ переклазомъ) до: Администратіи часописи „Дѣло“ ул. Галицка Ч. 44.

Предплати на „Дѣла“ для Австріи:		для Россіи:	
на пѣтъ рокы . . . 12 ар.	на пѣтъ рокы . . . 12 руб.	на пѣтъ рокы . . . 6 ар.	на пѣтъ рокы . . . 6 руб.
на чверть рокы . . . 3 ар.	на чверть рокы . . . 3 руб.	на чверть рокы . . . 2 ар.	на чверть рокы . . . 2 руб.
съ дод. „Библіотекѣ“:	съ дод. „Библіотекѣ“:		
на пѣтъ рокы . . . 16 ар.	на пѣтъ рокы . . . 16 руб.	на пѣтъ рокы . . . 8 ар.	на пѣтъ рокы . . . 8 руб.
на чверть рокы . . . 4 ар.	на чверть рокы . . . 4 руб.	на чверть рокы . . . 2 ар.	на чверть рокы . . . 2 руб.
на само додатоки:	на само додатоки:		
на пѣтъ рокы . . . ар. 6—	на пѣтъ рокы . . . 5 руб.	на пѣтъ рокы . . . ар. 3—	на пѣтъ рокы . . . 2-50 р.
на чверть рокы . . . ар. 1-50		на чверть рокы . . . ар. 1-50	

Для Восточной Европы Россіи:	
на пѣтъ рокы . . . 15 ар.	
на чверть рокы . . . 7-50 ар.	
съ дод. „Библіотекѣ“:	на само додатоки:
на пѣтъ рокы . . . 19 ар.	на пѣтъ рокы . . . 6 ар.

Просимо о швидкѣмъ отновленнѣ предплатъ на „Дѣло“ и „Библіотеку найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ на р. 1885 и о присылку залеглостей за рокъ 1884.

Допоминаймося нашихъ правъ!

Недавно оповѣщено въ „Дѣлѣ“ розпорядженнѣ министра торговлѣ въ справѣ оголошеннѣ, якѣ выдае управа желѣзницѣ державныхъ и приказѣ оповѣщена ихъ на нашѣй мовѣ — есть фактомъ хочъ може й дробнымъ на око, але свѣдѣчюмъ добре о томъ, якъ наша мова здобувае собѣ чимъ разѣ ширше и повѣйше признаннѣ не тѣлько на паперѣ, але и въ практицѣ. Але о скѣлько фактъ сей самѣ собою непотѣшающѣй, о тѣлько навчающюе есть его генеза. Въ той справѣ „Дѣло“ наше може безѣ самохвальбы приписати собѣ заслугу инициативу, хочъ розумѣея, мы далеки отъ того, щобъ зѣ той причины, по примѣру деякихъ нашихъ товаришѣвъ по перу, съ емфазою кликати: „Съ нами Богъ и разумѣйте языкы“, або покладати собѣ тую справу яко якийсь патріотичный подвигъ. Мы знаемо, що мы сповнили ту тѣлько своѣй журналистичный обовязокъ — и больше пѣчого.

Ще въ 115 ч-рѣ „Дѣла“ поднесли мы справу покривдженя руской мовы на желѣзницѣхъ державныхъ въ Галичинѣ, вказуючи на приписы правий, гварантуючи ей уживаннѣ и завывающѣй покривдженыхъ русскихъ жителей дотычныхъ околицѣ, щобъ посредствомъ петицій допоминалися о свои права. Въ послѣднокѣ нашей статіи, котрой содержание повторили й другѣ рускѣ газеты, выслали Русины Болеховского и Стрыйского повѣтѣвъ петицію до генеральной дирекціи желѣзницѣ державныхъ у Вѣднѣ, въ котрой, покликуючися на наведенѣй и поясненнѣи наши параграфы державного закона и давнѣйшихъ розпорядженнѣи министериальныхъ, упрасали о „повне виконаннѣи тои одробныи правъ, яку Русинамъ §. 7 „Организациѣ желѣзницѣ державныхъ“ заповуае.

Тая петиція Русинѣвъ Болеховскихъ и Стрийскихъ, перепечатана въ нашѣй часописѣ въ ч. 132, звернула на себе увагу въ Вѣднѣ и министрѣ торговлѣ бар. Пино велѣвъ ей собѣ предложить. Переконавши о справедливости и основности догаганъ Русинѣвъ, выдавъ бѣтъ за тымъ звѣстие намъ розпорядженнѣ.

Зѣ сей коротенькой исторіи переконують наши читатель, що рѣвноправностъ нашого языка, хотъ загарантована буквою основныхъ законѣвъ конституційныхъ, прото ще однакожъ не спадѣ намъ бѣтъ разу готова до рукъ, але що основный законъ дае намъ тѣлько рамы, тѣлько дорогу, на котрой мы можемо и мусимо вборювати собѣ свои права поволи, крокъ за крокомъ. Якъ въ кождѣй боротьбѣ, такъ и ту зыскуе не той, хто найрѣвнѣйше плаче, але той, у кого найтвердѣй кулаки, у кого наибольше силы и смѣлости. Сей невеличкий фактъ нехай буде для насъ ще одною заповукою того, що въ Австріи, легальною дорогою, але при належитѣй организации нашихъ народныхъ силъ, мы можемо звѣдѣти выборы собѣ рѣвноправне, свободнѣе становище и що затымъ отдаватися политикѣ desesperation, не выпробувавши передѣ тымъ политикѣ активной, було-бъ и передчасно и — глупо, бо пагубно; але той же фактъ нехай буде для насъ также иллюстраціею той, нами здавна голошеной правды, що тѣлько той здобуде, хто бореса, тѣлько той мае право, хто мае и силу и смѣлость, що, говорячи словами письма святого тѣлько толкуемъ му отверзется“.

Въ дѣлѣ Методіевского торжества.

Широкий комитетъ, вложенный зѣ Львовскихъ Русинѣвъ Преосвященнымъ епископомъ

Сильвестромъ до торжественного обходу памяти см-рти св. Методіа, нараджуваясь 21 с. м. надѣ способами досгѣйного почтения кончины пр-шого апостола славянского и выбравъ зѣ посередѣ себе тѣснѣйшій комитетъ до подготвляющей працѣ. Въ нарадахъ ваявъ участь и Вир. кривошанинѣв Лѣтинскій яко делегатъ Пр-сов. епископа перемыского и заявивъ, що и епархія Перемыска вовеме живу участь зѣ сѣмъ обходѣ, именно въ сей способѣ, що на назначеннѣмъ днѣ въ всѣхъ церквахъ епархіяльныхъ отбудея торжественнѣе богослуженнѣ, що охотникамъ буде вѣльно удатися на обходѣ до Велеграду и що и Его Пр-свѣщенствѣ еп. Іанъ радо посѣтитъ туды на есентуальнѣе запрошеннѣе тамошного епархіяльного епископа.

Тѣснѣйшій комитетъ львовскихъ Русинѣвъ пріймився вновь зѣ свои стороны задачѣ приготовити свѣтлѣ святкованнѣи памяти апостола въ цѣлѣмъ краю въ отповѣднѣи способѣ, лишаючи въ завѣщеню участь въ Велеградскѣмъ торжествѣ, покѣ въ оттамъ не насѣвъ официальнѣе запрошеннѣе отъ центрального комитету и покѣ не буде Русинамъ яко Русинамъ назначене также достойнѣе при обходѣ мѣсце. Официальнѣе запрошеннѣе зѣ Велеграду не наослѣло до дня 21 грудня мимо того, що поодинокѣ личности въ Галичинѣ, якъ и редакціи мали уже таке запрошеннѣе въ рукахъ.

Якъ вѣвѣстно, то майже одѣ Русины остались до нынѣ вѣрнѣй вѣрѣ и обрядови, голошенымъ першими апостолами полудневныхъ и вѣходныхъ Славянъ, коли противно всѣмъ прочѣй народамъ, вхдѣвшѣ въ складѣ колѣшного Великоморавского княжества заходима епископѣвъ нѣмецкихъ зѣ Сольногорода, Пассава, Ратисбонѣи и Магдебурга покинули обрядѣ греческѣй и поневоли пріймили латинскѣй. По сѣй причинѣ повиннѣ-бы Русины при обходѣ 1000 лѣтнои памяти смерти св. Методіа займати почестнѣйше мѣсце въ Велеградѣ и, по нашему мѣвню, не могли-бы тамъ скорше явитися, покѣ также становиче не буде имъ изъ стороны Велеградского комитету загарантованѣе. Послѣдна поѣздка русскихъ путникѣвъ до Риму на Кирило-методіевскѣе свято въ 1881 р., де Русинамъ годѣ було доборотися окремой авдѣнціи у найсвятѣйшого отца, повинна бути научною для насъ, що бѣвъ точныхъ раста сопвѣнта съ Велеградомъ, нема чого такъ дуже туды квапитися.

Справозданнѣе гр. Романа Потоцкого въ Бережанахъ.

Допись отъ Наравѣа.

На день 18 л. грудня с. р. скликавъ гр. Романъ Потоцкий, сынъ бувшого намѣстника гр. Альфреда, своихъ выборцѣвъ зѣ сельской куріи до Бережанъ, чтобы адати имъ справу зѣ своихъ чинностей, а вѣрнѣйше сказати, зѣ свои безвинности ц-сельской въ радѣ державной. Радѣ-бы я довести Вамъ дешѣ цѣкавого про тов справозданнѣе, такъ годѣ! Гр. Романъ отчитавъ его. Отчитъ бувъ неплавный, сухой, якъ керница безъ воды, монотонный, нецѣкавый. Але жѣ бо и не дивница! Молоденкѣй нашъ посоль майже черезъ цѣлый часъ завѣданъ союму и рады державной перебувъ на урльонѣ, мало що чувавъ и робивъ — тожъ кѣбы вдоровъ, не мѣгъ намъ навѣтъ тѣлько сказати, що мы знаемо зѣ часописей.

И чи вартѣ было, панове, для такого справозданя поносити тѣлько труду, чтобы звѣдѣт сѣй конче отбывсе? А що было труду, то было! Секретаръ гр. Романъ, п. Амбрѣвизъ, вже отъ двухъ недѣль сидѣвъ въ Бережанахъ, писавъ листы, робивъ визиты знатнѣйшимъ персонамъ въ мѣстѣ, закупывавъ фду и трунки, — та порушивъ всѣ можливѣи дружжины агитациѣи машины, чтобы лишь не скомпромитувати высокопоставленого въ „епархії сусѣльной“ п. посла. Рада повѣтова завѣвала урядово всѣхъ начальникѣвъ громадѣ, а

маршалокъ повѣтовый зѣ свои стороны розписавъ листы по всѣхъ священникахъ и именемъ посла запрошено ихъ и на обѣдѣ. Прибули факторы въ Козовы и славный агитаторъ жидокѣ Фуксъ, чи якъ его тамъ зовуть, ажь въ Перемышлянѣ, а що вже о официалистахъ пана графа Потоцкого въ Раю, то и сквати годѣ! Веѣ они in pleno согрѣе значани отъ п. директорѣвъ ажь до побережничѣвъ, ажь похрыли зѣ отганины. Таотъ такимъ трудомъ удалося панкамъ аднати зѣ 4 повѣтѣвъ скупе число до 60 селянъ, межѣ котрыма ледви чи половина була выборцѣвъ. Не ходило тутъ о то, чи хто управлений чи нѣ, абы лашень въ сердаку! Зѣ священникѣвъ прибули тѣлько оо. Дудикевичъ зѣ Подѣвцѣ, Кордуба зѣ Наравѣа и Конопка зѣ Вовкова, села надѣ 4 милѣ отъ Бережанъ отдаленого Примѣтити належитъ, що въ повѣта Рогатынского нѣхто зѣ выборцѣвъ не ставился.

За тов явилосѣ неизмовѣрнѣе число панѣвъ, посесорѣвъ, урядникѣвъ, польскихъ кельондѣвъ та официалистѣвъ, котрѣ съ великимъ одушевленнѣмъ приглядалися п. послѣви.

Найкраснѣй бувъ конецъ. Паны пошли на обѣдѣ до склепу Мерлоого, а хлопѣвъ заведено до бровару, та такъ угощено, що многѣи не тямляли, чого до Бережанъ поприѣздили, а отходячи всѣ, якъ паны, такъ и хлопы, съ слезами въ очахъ пращалися съ п. графомъ Романомъ та завѣряли его, що тѣлько бѣтъ пографикѣ въ ихъ имени гараздъ послувати.

Забувъ я ще додати, що було щось ажь двѣ интерпелляціѣ, но не дозувъ я, якого рода; знаю тѣлько, що на тіи интерпелляціѣ отповѣдавъ панъ погаръ зѣ Подѣвцѣ.

Ей, громадо руска, чи не передетупнѣи ты то кроки до маючихъ на весѣхъ отбывсе выборовъ до рады державной? Sapienti sat!

Буошій Микита Хрунѣ.

Переглядъ часописей.

„Narodowcy ruscy i moskalofle“ подѣля поглядѣ „Gazeta Narodowou“.

Въ „Дѣлѣ“ була вже згадка про рядѣ статей, помѣщенныхъ въ „Gaz. Nar.“ подѣ заголовкомъ „Narodowcy ruscy i moskalofle“. Коля мы нынѣ бажали бѣ вернуть увагу чатающей громады на тіи отатіи, такъ се певно не для того, якъ коли-бъ мы не позналися на ихъ властвѣй тенденціи — дразненя Русинѣвъ одныхъ противъ другымъ и ослабляюня черезъ те ихъ силъ передѣ надходячими выборами. Противно, тенденціи тую мы видимо ажь надго выразно, видимо ей головно въ самѣмъ заложено отатіи, въ самѣмъ титулѣ, дѣлячюмъ Русинѣвъ галицкихъ на двѣ категоріи „narodowców“ и „moskaloflow“. Подѣ оимъ послѣднимъ титуломъ разумѣе авторѣ отатіи загаломъ, партію „старыхъ“, „святоюрцѣвъ“, — отже скидае на одну купу элементы зовѣснѣмъ рѣжнородный и подѣоувае имъ въ обѣмъ въ першѣмъ уступѣ свои отатіи такіи политичный тенденціи и засады, якихъ они всѣ и ѣколи не мали а нѣ не мають. Намъ здаея, що не тѣлько не пошкодимѣ, але противно, приодужимѣя дѣлу консолидаціи русскихъ оилъ народныхъ, коли на подставѣ „рпосоисоу“ тыхъ мнимыхъ партій русскихъ докладно выиснѣмо тую справу, котра досѣ у насъ не знати для чого уважалась „дразивою“ и для того вычяйно обмивалась въ публичной дискусіи. Намъ здаея, що нынѣ справы дозрѣли вже до той мѣры, що можна о нихъ говорити ясно и отверто, ба навѣтъ треба о нихъ такъ говорити. Обставини политичный поставили насъ на такомъ роздоржю, де мусимо явно и выразно оказати: або оиды або туды, и де рѣшеннѣе наше, въ пору повзате, мусѣтъ мати великий и рѣшчүи вильвѣ на всѣ нашѣй народнѣй, церковнѣй и суопѣльнѣй дѣла.

Въ першѣмъ уступѣ свои отатіи отарасѣе авторѣ-Полякѣ вытолкувати, що разумѣе подѣ Русинами „народовцами“, а що подѣ „москалефилами“. Понятя его о змаганяхъ народовцѣвъ оутѣ окого и — що за чѣло у ваяв! — такъ заслу-

досѣтъ вѣрнѣй, съ выемкою хѣба того, що Русины-народовцѣ противъ панования шляхты польской надѣ загаломъ тутешной людности „отповѣдають традициѣи Хмельницкого и гайдамарѣвъ“. Мы не знаемо, чи така порожня инсинуація такожѣ лежить въ политикѣ „Gaz. Nar.“, але цѣкавъ-бы тѣлько дознатися, отки авторѣ взяти подѣставу до такого твердженя? Коли и де Русины-народовцѣ заявляли что-сь подобного? За то понятя автора-Поляка о другѣй, „старѣй“ нашѣй партіи оутѣ въ многыхъ взглядахъ хѣбий и вымагають значныхъ поясненѣ.

Попередѣ всего що до самой назвы „partya moskalofilska“ не лишнимъ буде пригадати слова великорусского сатирика Щедрина: „Напрасно мы будемъ говорить рубль, когда онъ полтину отонитъ.“ Все те, что авторѣ наговоривъ о „moskalofilsch“, а именно: 1) що они однокѣ опору Русинъ бачуть въ православію, 2) що подѣ взглядомъ политичнымъ оутѣ прихильниками того „панолавизму, котрый коляея мае въ рукахъ Гольштайнъ-Готторпѣвъ зединити въ Царгородѣ влѣоть надѣ цѣлою родиною племенѣ славянскихъ“, 3) що они оутѣ „slępumi wielbicielami potęgi materialnej sarału i za zaszczyt sobie poszczętują oddawanie polięujnychъ posług carskiemu gádnowi“, — все то, коли-бъ и можна сказати о одвицахъ або и органахъ печатныхъ, — що оутѣ выразомъ мысли тыхъ одиначѣ або хочъ-бы и группы (нечисленной) подобныхъ одиначѣ, — але сего абсолютно не можна сказати о всѣхъ тыхъ Русинахъ, котрѣ уважають себе „старыми“, котрѣ, припутѣмъ, не признають этнографичной отрубности малорусского народа, (и не дяво, що не признають, бо не оутѣ этнографами) а нѣ не признають лангвистичной самоотѣйности малорусской мовы (бо не оутѣ лингвистами) и радѣ-бъ на ей мѣсце впровадати чи то церковну, чи якусь общерукоу (не великоруску), — але котрѣ поимѣи всего того оутѣ щирыми рускими и австрийскими патріотами и не то, що не сумнѣваютъ о можности самоотѣйного культурного розвою нашего народа, але противно, и самѣ прикладають руки до его розвою, и самѣ надѣ тымъ дѣломъ невтомимо трудяють. Оно-жѣ инакше и бути не може. Зѣорганизowanie партии политичной на такихъ чѣсто негативныхъ и деструктивныхъ основахъ, якѣ авторѣ приписавъ нашимъ „москалефиламъ“ — есть зовѣснѣмъ невозможно. Засады такихъ може придержуватися певна группа, въ ихъ имени може вестиюя агитация, але партія на ихъ основѣ заснована разѣ на другѣй день мусѣтъ розпасти, бо партія чтобы бути партиєю мусѣтъ мати передѣ собою выразный, позитивный плянъ дѣлана.

Одинъ дуже поважний предѣставникъ нашѣй „епархії оуопѣльной“ чинивъ недавно такѣй закидъ: „Вы Русины манѣеостуете тымъ великою тѣсоноту понатѣ, коли думаете, що и пр. Русинъ-католикъ або й Русинъ-Безунгъ не мѣгъ-бы бути добрымъ рускимъ патріотомъ. Вы повиннѣи допустити всякѣ личнѣи переконаныя и доктрины, чтобы тѣлько единѣтъ буда въ дѣлѣ основнѣмъ — въ праці для народа, въ бажаню для него добра, розвою и пуотуну.“ Мы радѣ бы видѣти такое саме широко пониманнѣе и зѣ стороны Полякѣвъ. Що намъ до того, що сѣй або той Русинъ мае оякѣ або такѣ погляды о дѣлахъ этнографіи або лингвистикѣ? Коли тѣлько бѣтъ щиро трудится для своего народа, не робитъ нѣчого угрожающего цѣлости и безпечности краю и державы, — яке право мае въ отсуждувати его отъ чести и вѣры и наклепкати на него ояку чи такую инквизицію? А коли бѣтъ трудится mala fide або робитъ щось незаконного, тогда — навѣтъ въ такомъ разѣ, если вашъ патріотизмъ допуская и ролю слѣдного оудіи — вы повиннѣи попередѣ всего отаратися познати докладно обѣягъ факту, не генерализувати тамъ, де и найстрожнѣй судѣ отарасѣе ограничуватися, зѣ горы не пятнувати, та не наклепкати кѣръ на людей невинныхъ, якъ вы бѣтъ робили съ бущимъ нашимъ митрополитомъ Іооифомъ, кривошанинѣмъ Малыновскимъ и Жуковскимъ, и якъ оѣ теперь робите, наклепкуючи на оуопензію кривошанѣ перемыскахъ Юзычиньями“.

венті мати значення міжнародне і она поирає рйшучо в Капрі жадана Німеччини і Росіи. Олозица в сїй справі не походить анї дїт кедива анї дїт Нубара-паша, але просто дїт Англіи, котра лашь кривоє поса египетске правительство. В справі сїй розпочалися тепер переговори в Парижі і здаєть ся, що на послѣдок Єгипетъ в вигляді Англіи уступитъ і піддасться жадану Німеччини і Росіи.

НОВИНКИ.

— Послѣдній вечерницѣ в часѣ Пилипівки устроюваній Товариствомъ рускихъ Дамъ у Львовѣ відбулася минувшою недѣлї і була дуже добре. Сала була повна гостей. Головному заступу що вечерницѣ такъ красно удалося, треба признати п. инженеру Джулинському, котрого заходоми і трудами вечерницѣ Тов. рускихъ Дамъ сталися притягаючимъ осередкомъ для людей бажаючихъ сподучити прїятне сь кориснимъ.

— Именоване красеныхъ инспекторѣвъ шкільныхъ в послѣднїмъ числѣ донесли мы о именованн такихъ инспекторами ш. Едварда Гякля, директора IV. гимназїи у Львовѣ, і Болеслава Барановского, окружного инспектора для шкіль народныхъ мѣста Львова. Именованымъ тымъ покривджено руску народноту, бо не именовано анї одного Русина. А прецѣ не можна сказати, щоби не було у насъ в той хвилѣ чоловічка, котрий мавъ бы повне право зайняти посаду инспектора краевого. Мы звернемо увагу передъ всїми на Ви. Михаила Полянского, профессора руской гимназїи, котрий славно по трудился немало вже часу на навѣ вихованя молодежи, посѣдає глубокий вѣдомости, о чѣмъ свѣдчать его печатнї творы, і має такую квалификацію, якої другои певно не має нї котрий другїй профессоръ середнихъ шкіль в Галичанѣ. Того мужа не годилося було поминути, тымъ болше, що поминено его кѣлька вже разѣвъ при именованн директорѣвъ, послѣднимъ разѣмъ в Коломыш. Фактъ говорятъ самъ за себе. П. М. Полянский — ученый, заслуженый, квалификаций — а при томъ щирої руской патриотъ. Отже, якъ кажемо, покривджено Русинѣвъ — і обетаемо при томъ мимо того, що оба ново именованн инспекторы не належать до тыхъ Поляковъ, Русинѣвъ, в якї такъ богаты нынѣшнї часѣ. П. Гякель — чоловікъ старшїй, загально поважаний, прїятель молодежи безъ рѣжницѣ народности, сь тактомъ. В политику нѣколи не вдавався, тожъ о нѣмъ зъ той стороны якъ польской газеты, такъ і мы, нѣчого говорити не можемо. Шо иншого п. Барановскїй. О нѣмъ польской газеты заговорили і зъ той стороны. Заговорѣмъ і мы. П. Болеславъ Барановскїй — чоловікъ в самой силѣ вѣку, трудолюбивый і не безъ здѣлностей, вымовивый, але енергїя, якъ показалося, трохи за мало тверда, щоби ошерти всѣмъ покусамъ политачнои натуры. і вповнѣ отстояти свою самостѣйностъ поглядѣвъ і дѣланя. П. Болеславъ Барановскїй ще яко академикъ мавъ велику симпатїю у своихъ товаришѣвъ Русинѣвъ, бо показуваея толерантымъ Полякомъ. Симпатїю тую скрѣпивъ у Русинѣвъ выступоуемъ своимъ супротивъ профессора польской граматикы на університетѣ львовскѣмъ, дра Антонїа Малецкого. Дръ Малецкїй на выкладахъ своихъ часто порѣвнувавъ „деликатный“ языкъ польскїй сь „хлопскїмъ“ рускїмъ. Одного разу дръ Малецкїй на выкладѣ почавъ розводитися надъ тымъ, що носовїй самоглазїи, а, є суть знаменемъ „wyształconego“ языка, котрого „простїй, хлопскїй“ языкъ не має; такъ и. пр. Поляки кажутъ „dab“, а Русины „dubъ“, Поляки кажутъ „geba“ а Русины „gуба“. Мѣжь Русинами присутными на выкладѣ, давалъ чути легкой гамбръ, але профессоръ посуваея въ своихъ порѣвнаняхъ шо-разъ далше. Тогда п. Барановскїй зобразова, оказавъ деякї польскїй слова, в котрыхъ „и“ не переходять на „е“ і вышовъ. Позывїше п. Барановскїй, яко профессоръ семинарїи учительской в Станиславѣвъ, бувъ толерантнїй для Русинѣвъ, учивъ рускою языка зовсѣмъ корректно. Зъ Станислава переїшовъ до Львова на окружного инспектора і тутъ уже трохи звѣнїваея. Nonores mutant mores. П. Барановскїй почавъ улагати прецїи і ставати прїклонникомъ всякихъ „wydawcyw dla ruskiego ludu“ котрї зѣвотно яке мають для насъ значення. Однакожъ П. Барановскїй не ставає ще такимъ „русинѣдомъ“ якъ бывають деякї инспекторы окружнї, навѣтъ gente Rutheni, а бесторонне а подекуды навѣтъ жичливе его отношеня до народа руской школы народнои у Львовѣ позволяло намъ добачити в нѣмъ давнїшого Барановского. Може бути, що бнъ зновъ приходять до пересвѣдченя, що Русинамъ треба дати повне право на самостѣйный розвої политичный і литературный і що всяке вмѣшуваня зъ стороны Поляковъ тѣлько шкѣдить розвоєви Галицкой Руси і краю. Чи справдѣ тою едино-розумною заоадою буде руководитися п. Барановскїй на своѣмъ становищи болше независимѣмъ, покаже будущнотѣ.

— Вь недѣлю для 28. л. грудня мавъ сов. о. В. Ильяницкїй отчетъ вь товариствѣ нашихъ ремеслянкѣвъ „Зоря“ про „животныхъ вь морю“. Числоно зѣбранн члены „Зорѣ“ слухали сь великимъ занїмѣньемъ цѣкавыхъ розказѣвъ Ви. прелегента про одну часть животныхъ морскихъ, именно про планктонныхъ, якъ кить, гай, дельфинъ і иншї, а недѣлю, для 4. л. сѣчня, далше розказувати про тѣ чуда моря. Шо скѣпченю отчету слѣдували оцѣмъ хорѣ „Академичного Братства“ і розгово-

ры. Початокъ слѣдующого отчету для 4. обчїи о 5 годнїй вечеромъ.

— Цсарь потвердївъ рѣшеня галицкой обшчу позволяюче громадѣ Монастырскѣ побарати 100% громадского додатку консумцїонного отъ мяса і вина вь лѣтахъ 1885 до 1891 включно.

— О. Кентіаліанъ Релецкїй, парохъ Синевѣдска нижного, получивъ грамоту узнаня сь правомъ ношеня одежи крылошаньскои за трудолюбивѣсть при будовѣ церкви вь Синевѣдоку.

— Похваляиї грамоты удѣлявѣ митрополчїиї ординарїатъ Ч. Ивану Яворскому, господарю вь Сосновѣ, котрый жертвувавъ на украшеня тамошней церкви 1882 р. 500 зр., а сего року на купцо дзвона 570 зр.; Ч. Роману Тышовницкому, Григорїю Мыщку і Прокопу Ковалю, жителямъ Синевѣдска выжного, жертвувавшимъ великї сумы на будову церкви, якъ і цѣлой сѣбї громадѣ; на послѣдокъ цѣлой громадѣ вь Грабовцѣ за вы ставленя церкви.

— До села Голосново, побѣ милѣ отъ Отынїѣ, справдїливъ, якъ зѣвотно, дѣдичъ Добровольскїй Магурѣвъ, зробивши на томъ добрый „гешефтъ“. Сь великимъ шумомъ справдїлилося Мазуры на обшары патриотичного п. Добровольского і нову свою колонїю назвали: „Добра Воля“. Але жъ Мазуры почали помалу угѣбати назадъ по своему. Зъ якої жъ причины? Ого п. Добровольскїй надѣлявъ ихъ грунтомъ, але не за дармо, бо казавъ собѣ посылати 105 зр. за моргъ лѣсового грунту, котрый варта 50 зр. Тай добре ще тымъ, що готѣвкою заплата, але бо тїи, що не мали готѣвки, мусать платити п. Добровольскому солонїй процентъ, а що не мають иншой работы, то їдуть до него на отрокѣвъ по 10 кр. за днину. Справдженн Мазуры — то мають бути — якъ голосятъ нашї Поляки — цивилизаторами руской селяноты. Одинъ наочный свѣдокъ, що буваея вь хатахъ Магурѣвъ вь Доброй Воли, доносить намъ, що хаты Магурѣвъ супротивъ хатъ руской селянны — то кучѣ. Вь нихъ жавуть разомъ і люди, і телята і безрогої; хата нехарна, необбѣлена, безъ приносы. Заразъ недалеко отъ сєи колонїи Магурѣвъ есть друга давна, зайшла ще передъ 50 роками. Але тая колонїя — то вже нашї люди: на окрѣвъ перенялися нашими звичаями і обычаями, говорятъ по руски, вь хатѣ у нихъ чисто, а що найцѣкавѣше: за сволюкомъ у нихъ трираменнїй хрестъ!

— Зъ подѣ камѣни струмливою пишуть намъ: Д. 29 надолита с. р. обходжено вь Камѣнцѣ отрум. поминальне богослуженя за „poległych“. Ну най собѣ тамъ поминають кого хочуть; яке намъ дѣло до того? Але ось вь чѣмъ рѣчь: Паневе учительъ каменецкой школы В. і Г. оудилиа, що цѣлюкомъ корректно буде розпустити дѣти шкѣльнїй вь своихъ клясахъ передъ 10 год. сь тымъ припорученїемъ, щоби ячїлися вь костелѣ на поминальнѣмъ богослуженю. Вь дивнѣмъ контрастѣ до сего стоить фактъ, що коли 19 надолита с. р. припадали именины С. Вел. цѣсара, ш. учитель і дирекція той школы позабули оголосити молодежи сєи день і повести ея до церкви і до костела.

— Иллюстрація до нашего шкѣльництва. Вь Полоничной надавъ инспекторъ шкѣльнїй посаду учителя якомуо проїдѣвѣтѣи, шо мавъ зѣ Дублянн квалификацію на парубка чи гименного. Той драгнувши, лишивъ громадѣ вь заставѣ чи на памятку жену сь дѣтьми, котрыма теперъ громада мусать оубкуватися.

— Велику дефавдацію открито вь Петербургѣ вь головной касѣ. Комисїя ревизїйна найшла, шо вь мѣшкахъ, вь котрыхъ мали бути золотї і сѣрбнїй грошѣ, було лашь камѣнє. Урядникъ, на котромъ тяжила наибольша вина, умеръ нагло.

— Справа антикъ вь Галичинѣ. Числоно громада львовскихъ магистровъ фармацїи внесла недавними часами прошеня до намѣстничества вь справѣ побльшеня числа антикъ. Якъ великою ваги есть збѣльшеня числа антикъ, можуть найлѣпше тѣ оцѣнити, шо жїють на провинциї иногды 4 до 9 миль отъ антикъ отдаленїи. На олучай якої хоробы не тѣлько шо свѣтами треба їздити, закамѣ отшукаетъ якогось лѣкаря, але шо ще горше, не можна подати хорому скорой помочи, бо антика далеко. Иншї крайъ короннїй нашой державы суть подѣ снмъ взглядѣмъ вь далеко корнѣнѣшїмъ положеню, шо найлѣпше доказуютъ слѣдующї дантї статистичнї: 1) Якъ вь мнѣгахъ инашихъ взглядѣхъ, такъ і вь сѣмъ стоить нашъ край по заду поза иными краями коронными, бо числятъ загаломъ лашь 242 антикъ, т. є. 1 антику на 24.793 жителѣвъ, подчасъ коли вь кождѣмъ ишѣмъ краю отношеня сє два або три разы корнѣнѣше. 2) Вь мѣстахъ о болшеѣмъ числѣ населеня припадає одна антика на 5 до 11 тыся оцѣтъ жителѣвъ, а розкладъ сєи зовсѣмъ не есть пропорциональный до якихъ отношеня мѣщевыхъ. Вь Краковѣ и. пр. припадає одна антика на 4.985 людей, а у Львовѣ на 8 610 — вь Коломыи на 11.500, а вь Городенцѣ на 10.266 жителѣвъ і т. д. Цифры сї не потребуютъ коментаря. Тымъ часомъ число магистровъ фармацїи збѣльшалося зъ дня на день і не одинъ теперѣшнїй магистеръ не має надѣтъ зѣботы антикаремъ хочъ бы і за двайцѣть лѣтъ. Цѣна антикъ ставеь черезъ збѣльшуваня кометентѣвъ такъ великою, шо вь нынѣшнихъ часѣхъ хѣба якої банкїрь мѣгъ-бы антику купити. Кѣлько терпѣть черезъ сє загалъ і якъ малый пожитокъ антикъ черезъ бракъ конкуренцїи, не потреба і нагадувати. Вь згаданѣмъ прошеню домагаютъ магистры, щоби у Львовѣ були заведенї ще три новї антикы; далше двѣ вь Коломыи і по одной вь Тернополї, Перемишлї, Дрогобычи, Бучачу, Снятынѣ, Золочевѣ, Городенцѣ і Городку.

— Зъ Перемишого пишуть намъ: Дня 17 грудня зайшовъ я вь Перемишли до повѣт. Дирекцїи

окарбової, щоби тамъ доручити 2 зажалєня противъ наказої платничоїму уряду податководно. Хотїи то було вже 1/2 до 11-ти, пана протоколїста не заставъ я ще вь канцелярїи. За хвильку надѣшовъ сєи панъ, такъ я до него сь моими поданями. Подая була писанїй по руски. П. протоколїстъ, побачивши рускї буквы, нахмуривъ чело та шытає: „А со то takiogo?“ Я выловивъ ему рѣчь кречю та навѣтъ прочитавъ цѣле рубрумъ на его жаданя. Все то не вдоволяло сего панка, бо вь кѣнци запытавъ бнъ мене: „А czy nie mozna by tego po polsku napisacъ?“ На то отповѣтъ я, шо вправдѣ то оно можна і по польскї, але, коли я Русинъ а дозволено писати по руски, тожъ я написавъ по руски. Розмовѣ той було сь присутне якоео друге индивидуумъ, здаєсь, якоїсь вознїи зъ другої канцелярїи — та і сєи панокъ вмѣшався до розмовы, скрикуючи: „Ale! tu nikt nie umie po rusku czytacъ!“ Коли я на те замѣтивъ, шо я вже тому нѣчого не виненъ, и протоколїстъ сказавъ гнѣвно: „Ale to tylko głupota ruska!“ Бувъ бы може ще далше розводився вь своихъ гѣбѣ, але я звернувъ его увагу, шо за подобнїй выраженя я могу де инде зажалѣти сатисфакцїи. Въ отповѣдъ на то процѣдивъ п. протоколїстъ по руски: „Втѣкайте! выносите!“ Я й справдѣ вынѣся. Хто иншїй на мѣсто мѣстои бувъ-бы собѣ може инакше поступивъ, але я, вже майже два лѣта слабый на груди, мушу уникати всякой прїтациї, а хотѣвъ-бы я видѣти чоловічка, котрого бы подобна инпертененцїя урядника не поиритувала?! Мень не позѣстало нѣчого иншого, якъ подати сєи фактъ до пралюдной вѣдомости, яко хорошу иллюстрацію до „zgody“ пролагованой п. Войтѣхомъ Дѣдушакимъ. — Ил. В.—ил.

— „Tu niema polskiego księdza, ino taki?“ Такъ заговорили сестры Фелицїанки зъ Кракова до олучї, їдучи по квестѣ а вступивши до дому руской свѣтеники вь часѣ коли тойже вышовъ щоби имъ удѣлити датокъ „na cele nabożne“ а зготовити пѣвду до инчого мѣстої, не хотячи задержувати ихъ вь вызначенїи ними маршрутѣ. Зновъ новый доказъ „wspólnej miłości“.

— Зъ Старѣмьского пишуть намъ: Дня 26 грудня с. р. вернувъ зъ кошмы селяннїи Иванъ Олѣщакъ вь Мшанци, пов. старѣмьского. Було вже полудне. Вь хижѣ бувъ двое его дѣвчатъ: одна зъ нихъ 7-лѣтна дѣвчина сидѣла на лавцѣ і прчала. Иванъ бувъ голоднїй, найшовъ десь пеканку сыра і хотѣвъ нею поживитися, але присутнї дѣвчата заваждали ему. Тожъ велѣвъ имъ выйти зъ хижѣ. Дѣвчата не олухали отця. Тогда прскокчавъ Иванъ до дѣвчаны, шо прчала, выхопивъ отъ неѣ куделью і поломивъ, а куюники вергъ вь ню. Дѣвчина хотѣла золити вѣтку зъ веретена, щоби ея накрутити на пряжу; а шо не вмѣла зрѣботи того пальцями, то взяла веретено вь зубы. Иванъ загнавсѣ на ню вь той хвилѣ, праваливъ ея до лавицѣ, а потому обѣе виали на землю. Старше дѣвчѣ нарѣвило крику; прїйшла мати зъ сѣней, де змѣтѣвала ошны, подняла Ивана, а коли хотѣла подняти дѣвча, дивитєся, вь неѣ вь устахъ веретено. Тягне веретено а за нимъ і дѣвчина тягнєся. Веретено переїшло на скрѣзь устами на кѣлька цѣлѣвъ, і на нѣмъ слѣднє мѣсце, де дѣвчѣ закусило зубами. На другїй день, вь суботу вь вечерѣ дѣвчѣ умерло, а вь недѣлю попровадѣвъ Ивана жандармъ, котрый тогда бувъ вь Мшанци, до Старого мѣста. Такъ то бувають наслѣдкѣ пїяньоты!

— Сильне землетрясеняе даюше почути передъ кѣлькома днями вь Испанїи, а именно вь провинцияхъ Гренада Мурцїи і Малагы. Вь провинцияхъ Гренадѣ і Малагѣ погибло вь наслѣдокъ землетрясеня 266 людей вь мѣстѣ Альгана погибло подѣ розвалинами домѣвъ около 300 людей; доси выдѣбули зъ подѣ руинъ 192 трупѣвъ. Катедральнї костелы вь Гренадѣ і Гиральдѣ дуже uszkodженї. — Вь Целовцѣ (Klagenfurt) було дня 28 с. м. такожъ сильне землетрясеняе много домѣвъ і костелъ сильно uszkodженї. Межи жителями настаеь страшнїй переполохъ.

Вѣсти зъ Аепархїи Львовской.

Президїя намѣстничества годотєся на каноничну ипотатүцію о. Дїонизїа Елїасевича на Чабарѣвкѣ.

Ординарїатскимъ комисаремъ чортковскимъ именованый о. Александръ Маланюкъ, парохъ вь Павшѣвцѣ.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

— О. Іоанъ Краснїцкїй, свѣтеникъ-юбилатъ, почетный совѣтникъ митрополчїиї консисторїи і приходникъ вь Дашавѣ, неутомимый дѣятель вь виноградѣ Христовѣмъ і вѣрнїи сынъ Руои, упокоюсь по довгой і тяжкой недужѣ для 14 (26) грудня с. р. вь 74 роцѣ житя а вь 55 р. свѣщенства. Вѣчна ему память.

НАУКА, ШУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Календаръ „Прѣсвѣтъ“. Може жадна книжка, жадна часописъ не має вь своихъ родѣ такого значеня, якъ календаръ. Сє лежатъ не тѣлько вь томъ, шо календарѣ належатъ до однихъ зъ найдавнѣйшихъ выданъ періодичныхъ, але такожъ і то головню вь томъ, шо календарѣ вже зѣ давнѣмъ давна старалїю заопокоювати найцирѣвнѣйшї потреби чоловічка, для котрого штука Гутенберга сталася зрозумѣлою і отварала ему неперѣбране богатѣво науки. Яке значеня мали календарѣ давнѣйше, найлѣпше доказуютъ пословицѣ, уживанї ще нынѣ „Мудрый якъ зъ календаря“, кажемо о чоловіцѣ, котрый наханаєвъ трохи вѣ-

домостей і нами величася. Очевидно, люди черпали давнѣйше значну часть своего знаня зъ календаря. Говоримо о „дѣтѣхъ якъ зъ календаря“, о чоловіцѣ, шо „акъ ходячїй календаръ“; все то пословицѣ, хочъ нынѣ сь насмѣшкою уживанї, вказуютъ на велике значеня календаря і календарской, — шо такъ скажемо, литературы. При нїшнѣшнѣмъ постоїтѣ майже вь кождѣмъ напрямѣ людского житя, при великомъ числѣ шкѣлъ ширячихъ просвѣту і при незвичайно розширенѣмъ выдѣвничтѣй всякого рода книжкомъ, журналѣмъ, часописѣмъ, книжкѣмъ для народа і т. д., отратили календарѣ свое первѣотне велике значеня научне а отално лишь неотлучными майже дорядниками чоловіка у всякихъ его потребѣхъ домашнихъ, церковныхъ і оубшпальныхъ. Головне значеня календаря спочивае теперъ майже лишъ выключно вь его части информационнї; часть научна і забавна поїшли вь календаряхъ на другїй степенъ. Однакожъ вь нашѣмъ краю і для нашего народа і та друга часть не стратала ще своего первѣотного значеня; при малѣ просвѣтѣ нашего народа мае ще она свое велике значеня. — Передъ нами лежатъ календаръ, выданнїй товариствомъ „Прѣсвѣта“. Сєтъ то безперечно одинъ зъ найлѣпшихъ календарѣвъ рускихъ. Отзначаея бнъ особливо своимъ богатимъ змѣстоѣмъ научнымъ і забавнымъ. Часть научна отзначаея ще особливо тымъ, шо змѣститъ вь собѣ много житєснои і ошвѣдѣн, отшоочаясь сѣ до нашего руского житя сушпального, до нашой исторїи і розбуджує тымъ способѣмъ почутя народне середъ нашего люду. Часть информационна обѣймає зновъ обширнїй уставъ церковный, якого жадєтъ зъ рускихъ календарѣвъ не подає. Календаръ сєи годотєся тому дуже для свѣтениковъ і служителейъ церковныхъ. Властова зновъ часть календаря обѣймає всякї потребнїй информациї астрономичнї, метеорологичнї і церковнї. До поднесеня вартости сего календаря причаються не мало такожъ хорошї иллюстрациї ошвѣтѣ нашихъ мужѣвъ ошвѣтѣныхъ якъ і ошвѣтѣ, належачихъ вже до исторїи нашего народа. Календарѣ „Прѣсвѣтъ“ отзначаються вь загалѣ тымъ, шо стараються о скѣлько можуть розбуджувати народне ошвѣтѣнє, і повиннї для того найти якъ найцирѣвнѣйшї прївѣтъ вь кождѣй руской хатѣ.

— Накладомъ книгариѣ Фердинанда Гьрта вь Вроцлавѣ вышїи недавно подѣ напосою „Geographische Bildertafeln“ таблицѣ сь видами околицѣ сь цѣлого свѣта. Вь другѣмъ выданю помѣщенї суть типовї краєвиды (Typische Landschaften); мѣжь иными видами есть тамъ такожъ і удачнїй образъ предѣвляющїй „Стєпъ украинской“ а другїй „Лиманъ рѣчки Куальника“ недалеко Одессы. Великѣсть тыхъ образѣвъ есть мала червѣта паперу.

Курсъ львовскїй зъ дня 30 л. грудня 1884.

ПЛАТИТЬ ЗАКАЗУЮТЪ	ВАЛЮТЪ	
	Р. КР.	П. КР.
1. Акціи за штуку.		
Жельнї Кар. Людѣ. по 200 р.	287 —	270 —
„ львов.-черк.-ле. по 200 р.	193 50	196 50
Банку тип. галиц. по 200 р.	285 —	290 —
2. Листы заст. за 100 р.		
Общ. кредит. галиц. по 5% ав.	99 —	100 —
„ „ „ по 4% ав.	91 50	92 75
„ „ „ по 5% ав. период.	99 —	100 —
Банку тип. галиц. 6% ав.	101 —	102 —
Листы дов. гал. рут. банку п. 6%.	—	—
3. Листы довѣни за 100 р.		
Общ. роль. кред. Завед. для Гал.	—	—
„ Буков. 6% львов. вѣ 15 лѣтъ	—	—
4. Облиги за 100 р.		
Индемнизації галиц. 5% м. к.	102 —	103 —
Облиги коммунальнї Гал. банку рутенк. 6%	96 75	97 75
Пожачки кр. зъ р. 1873 по 6%	102 75	104 —
5. Лѣсы мѣста Кракова	18 75	20 75
„ Станиславова	22 50	24 50
6. Монеты.		
Дукатъ голландскїй	5 66	5 76
„ цѣсарскїй	5 71	5 81
Наполеондоръ	9 70	9 80
Повннперїалъ	10 02	10 12
Рубль русскїй орѣвнїй	1 64	1 64
„ паперовый	1 26 —	1 28 —
100 марокъ нѣмецкихъ	59 90	60 80
Сѣбро	—	—

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

1009 (131—?) поручає

препараты зъ гумы и вырѣбы кавчуковїй

для потребъ хїрургичныхъ і инашихъ подобныхъ.

Вь друкарни товариства им. Шевченка

(ул. Академична Ч. 8) можна дѣстати по зниженѣй цѣнѣ вь: Рочникъ часописной „Правда“:

Рочникъ IV зъ р. 1870	за 2 зр.
„ V зъ р. 1872	„ 2 зр.
„ VI зъ р. 1873	„ 2 зр.
„ IX зъ р. 1876	„ 2 зр.
„ X зъ р. 1877	„ 2 зр.
„ XI зъ р. 1878 часть лит. 2 томы	„ 1 зр.
„ XII зъ р. 1879	„ 2 зр.
„ XIII зъ р. 1880 часть I	„ 50 кр.
„ зъ р. 1884 часть II	„ 1 зр.

Крѣмъ того можна набути: „Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache“ von Dr. Emil Ogonowski за 2 зр. 25 кр. 1. „Исторїя руска Коостомарова“, перекладъ Ол. Барвѣнского томъ I за 60 кр., т. II за 50 кр., т. III за 60 кр.; воѣ 3 томы разомъ за 1 зр. 50 кр. Далше можна набути слѣдующї выдана б. редакцїи „Правды“.

Велика партія
останковъ сукна
(3 до 4 метры)
у всѣхъ краскахъ, на оди-
ги мужской, въ загорты,
жѣночъ манты бѣг дошу,
на жѣночъ плащѣ — ро-
сылае за послѣплатою за
останокъ по 3 гульд.
L. Storch, Brünn.
Останки не до вѣдоби
принимаетъ назадъ. Вѣрнѣ
дымлаютъ по присланю
10-крейцаревонъ марк.
1251-41-53

Дентистъ лѣкаръ
зъ Вѣднѣ
А. ШТАЙНЪ
осѣвъ на постоянно
въ Тернополи.

Лѣчитъ всякѣ слабости устѣ
и зубобъ. Операціи, пломбована,
чищена зубобъ, вправлювана
штучныхъ зубобъ и щокъ довер-
тше якъ наилучше и найделна-
тѣйше въ оподобъ найновѣйшій
американскій. (1264 3 3)

Мешкае въ домѣ оптикарѣ п.
Амросевича.

5 килевѣ
БОЧОВКИ ВИНА
поручае
Торговля Гегелайско-Тонайскихъ винъ
К. Ф. ПОПОВИЧА
1257 (6-52) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

1	бочовка Гегелайского столового	2 ар. 10 кр.
1	" Гегелайского столового луч-	шой якости 2 ар. 30 кр и 2 " 50 "
1	" Гегел. отол. ароматичного	2-70 и 3 ар.
1	" Сажородного вытравного	4 ар. 30 кр.
1	" Ермелеки-Бакаторъ стол.	2 " — "

Повыше наведенѣ цѣны розумѣются вразѣ
съ бочовкою окованую желѣзными обручами и о-
плаченымъ портомъ почтовымъ, такъ що благо-
оклонный отбиратель жадныхъ больше коштовъ
не поносить. Кушучи
вина особисто тѣлько у
продуцентѣвъ ручать за
здоровѣ добрый, натураль-
ный и лучший вина якъ зъ
Вершець, и проиить о ла-
скавѣ замовленя.

"ПОРВАЛАСЬ НИТКА"
Комедія на 4 справи.
Написавъ **Олександръ Я. Конисскій.**
Цѣна 30 кр. а. в.

Въ м. VIII-цѣ, сторѣвъ 73. — Набути можна черезъ Редакцію
„Дѣла“. Съ высилкою по-за Львовѣ 32 кр. за примѣрникъ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. галиц.
акціонного Банку гипотечного
купуе и продае
всѣ эффекты и монеты
пѣдъ найприступнѣйшими условіями.
5% Листы Гипотечнѣ и
5% Листы Гипотечнѣ преміованѣ
котрѣ пѣоля закона зъ дня 2 Лѣвня 1868 (Днев. в. л. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшомъ
постановѣ зъ дня 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ фон-
довыхъ, пушларныхъ, кавціѣ супружескихъ войскowychъ, на кавцію и вадія
можно въ сѣй Конторѣ получить.
(до выловованя съ 10% премією т. е. по 110 за 100)
Всѣ припоручена зъ провинціи выкѣнются безъ проволоки по курсѣ днѣв-
номъ, не числячи нѣякомъ провизіи. 1267 1-?

Вже выйшовъ
ИЛЮСТРОВАННЫЙ КАЛЕНДАРЬ
ТОВАРИСТВА „ПРОСВѢТА“
на рѣкъ 1885.
укладу Василя Лукича.

Содержанье Календаря показуе, що часть информация и литература дуже
богата, а Уставъ черновный, уложеный черезъ фахового знатока, перевысшае овынѣмъ
объемомъ (54 сторѣвъ) всякѣ дотепершій уставы.

Цѣна 50 кр. а. в.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“ и въ всѣхъ большихъ книгарняхъ въ
Галичинѣ. Замовляючъ въ „Просвѣтѣ“ зъ провинціи долучать 5 кр. на почту.
Коли кто замовитъ бодай 12 примѣрникѣвъ, одержитъ 20% рабату.
Повеже накладъ невеликый, просямо опѣшити съ замовленями. Календаръ на 1884 р.
бувъ минушого року до конця грудня вже вычершаный.

Брошюра Корнила Н. Устиановича
М. В. РАЄВСКІЙ И РОССІЙСКІЙ ПАНСЛАВИЗМЪ
продаетъ въ друкарни Товариства имени Шевченка по 80 кр.
за примѣрникъ; съ пересылкою почтовою по 85 кр.
К. Беднарскій, накладчикъ ул. Академична, ч. 8.

Цѣс. кор. уприв.
ГАЛИЦКІЙ АКЦІОННЫЙ БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
выдае во Львовѣ и черезъ филии
въ Краковѣ, Черновцяхъ и Тернополи
АСИГНАТЫ КАСОВІ
4 процентѣ платнѣ въ 30 днѣвъ по выповѣдженю.
4 1/2 " " " 60 " " "

Львовѣ, 7 сѣчня 1884.

(Передрукъ не платится)
ДИРЕКЦІЯ. (1268 1-?)

ПЕРША ФАБРИКА МЕДОВНИКѢВЪ И СУХАРИКѢВЪ
Л. ЧИНСКОГО
въ Ярославѣ
заложена въ роцѣ 1879

отзначена чотыринадцатьми нагородами на выставахъ краевыхъ и заграничныхъ, мѣжь тѣми
на выставахъ въ Триестѣ, Вѣднѣ и Лондонѣ

поручае:

Медовники на штуки по 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 кр	Тѣстка сухѣ съ смакомъ мигдаловымъ по 2 кр.
" въ елегантныхъ пачкахъ по 5, 8, 15, 20, 50, 80 и 1 ар.	Тѣстка сухѣ съ смакомъ ванильовымъ по 2 кр.
" корол. конфит. начинанѣ по 20 кр.	Бишкоты для дѣтей по 1 и 2 кр.
Пляcki королевскѣ въ коробкахъ по 1 30, 2 и 5 ар.	Сухарики здоровѣ по 2 кр.
" (выкладанѣ овычами) до уби-	Паланички люкрованѣ по 2 кр.
раня столѣвъ по 2, 3, 5 и 8 ар.	Сухарики дробнѣ на вагу „Альберты“, „сидла“, „слоновѣ“, „ванильовѣ“, „шмбровѣ“.
Нугать (жѣдъ тертый зъ орѣгами и мигдалами) по 5 кр.	Сухарики дробнѣ „вѣночки ярославскѣ“, забаванки, макароники мигдаловѣ, орѣховѣ и т. д.

Звѣринець ярославскій (до ц. к. выключ. патенти предложѣнѣ) въ пачкахъ окла-
даючихся зъ 20 тѣсточекъ смачныхъ и поживныхъ для дѣтей. Коже тѣстѣю предста-
вляе въ красной и вѣрной формѣ звѣрѣта якъ: лвы, олѣнѣ и т. д. и т. д.

Цѣнники спеціальнѣ розсылае фабрика бесплатно и франко.

Академикъ-правникъ
пошукѣ лекціи на сѣлѣ.
Переписувати можна пѣдъ
адресою: **В. Г. въ Експедиціи**
„Дѣла“. 3-3

РУСКЕ ТОВАРИСТВО РЕМѢСНИКѢВЪ
„ЗОРЯ“

вѣдкликуеся до патриотизму Ви. Родимѣвъ и осмѣляеся припо-
ручити Имъ слѣдуючихъ майстрѣвъ, членѣвъ товариства „Зоря“:

Сембратовичъ Михаилъ	переплетчикъ, улица Краковска ч. 19.
Спожарскій Михаилъ	въ Ставропогнѣ.
Ивахѣвъ Григорій	кушнѣръ, Ринѣкъ ч. 9.
Щерба Антонъ	кравецъ, ул. Коперника, ч. 6.
Ковальскій Димитрій	кравецъ, ул. Краковска ч. 19.
Мартинѣвъ Павло	майстеръ шевскій, улица Руека ч. 3.
Венжовскій Петро	" ул. Вѣрменска, ч. 21.
Смолянскій Василь	" ул. Скарѣвска ч. 19.
Шустеръ Димитрій	" ул. Коперника ч. 12.
Скурскій Андѣръ	" ул. Яндаска ч. 21.
Діаконѣвъ Григорій	" ул. Коперника ч. 32.
Антоникъ Иванъ	" ул. Крута ч. 5.
Царъ Иванъ	" ул. Городецка ч. 16.
Щерба Іосифъ	майстеръ столярскій, ул. Сикетуска ч. 37.
Кочеровскій Левъ	лякерникъ, ул. Собѣского ч. 10.
Чмѣль Михайло	бляхаръ, ул. Валова ч. 5.
Гошовскій Юліанъ	сѣдляръ, ул. Сикетуска.

Заразомъ повѣдомляеся Ви. Родимѣвъ, що хата товари-
ства находится при ул. Краковской ч. 17 на 2. поверѣ.

Василь Назѣрнѣй голова.
Дрѣ Костъ Левицкій секретаръ.

NEUE (13) UMGEBEARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.
Brockhaus' Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis a Heft 30 kr.
JEDER BAND FL. 4.50., LEINWAND FL. 5.40., HALBFRANZ FL. 5.70. O. W.
240 HEFTE ODER 10 BÄNDE.

Магазинъ
Ф. КНАУЕРА и Сына
пѣдъ „Золотымъ Львомъ“
площадь Капитульна.
поручае въ наибольшѣмъ выборѣ
Обрусы кольоровѣ на 6 обѣвъ раз-
зомъ съ серветами въ найновѣй-
шихъ вабрѣяхъ зр. 3 и 3 ар. 50 кр.
Обрусы кольоровѣ по зр. 140 и
180.
Обрусы бѣлы на 6 обѣвъ и 1/2 туз. сер-
ветъ зр. 4 и ар. 450.
Обрусы бѣлы бѣг зр. 130 и выше.
Серветы бѣлы столовы
тузѣтъ по зр. 4 и 5 ар.
Серветки малѣ десеровѣ
тузѣтъ зр. 1-20, 1-50, зр. 2 и выше.
Хустки нитковѣ бѣлы туз. зр. 240.
Хустки нитковѣ бѣлы съ кольоровымъ
берегомъ туз. зр. 3 и выше.
Хустки шовной на шю и т. п. бѣг 30
кр. до 5 ар. 1261 6-12
Припоручена зъ провинціи выко-
нующеся обратною почтою.
За доброту и трѣвабѣсть ручатся.

Отъ тридцѣти лѣтъ заложена Торговля
В. СТАХЕВИЧА ВЪ ТЕРНОПОЛИ
поручае кромѣ богато устроеного
МАГАЗИНУ
рѣчей, ризъ, образѣвъ и книгъ церковныхъ
1148 (24-?) такоже
ВЕЛИКІЙ СКЛАДЪ
выробѣвъ ювильерскихъ,
золотыхъ, сѣрѣбныхъ, зъ ханьского сѣрѣбра
и годинникѣвъ женеvesкихъ
золотыхъ и сѣрѣбныхъ.
По цѣнахъ найдешевшихъ.